

rosa mystica

ČASOPIS PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

XI., číslo 3.

březen 2005

Obsah: L.Lopraisová, Immanuel I,II, fraTJ,**Století samostatné české dominikánské provincie 1905-2005(2)**, E.Lopourová,**Jestliže najdete...**, **Poselství bílého roucha:** bl.Sibillina Biscossi, E.Lopourová,**Žízním, K nejvyššímu cíli** (11), E.Lopourová,**Otázka Bohu**, E.Lopourová,**Přímluva**, J.M.Veselý,**TAJEMSTVÍ HORY SV.KLIMENTA** (11), E.Lopourová,**Já hledala...**, L.Lopraisová, **Zelený čtvrtek, Velký pátek**, E.Lopourová,**Pověz mi...**, fra B, **DUCH INTERNETU** (2), **Brněnská akademie duch.života** **ct.Patrika Kužely O.P.** (3), E.Lopourová,**Nad pustinou, Dopis, Zprávy.**

IMMANUEL

Prší šedavé nebe
oplakává Tebe
kapky jak mexické dolary
dopadají na mou tvář
promlouvají k mé duši
Umíráš v každém okamžiku
mou nevěrou
v hřmotu - tichu

L.Lopraisová

+ + +

Století sam.dominikánské provincie v českých zemích (1905 -2005) (2)

Poválečná léta zastihla čs.dominikánskou provincii ve velké krizi.

Předně 14. prosince 1947 zcela nečekaně zemřel v Praze provinciál fr. Tomáš Dittl ve věku 51 let.

Nejbližší provinční kapitula se měla konat v Praze v roce 1950. O novém provinciálovi rozhodlo hlasování na shromáždění dne 21. dubna 1948. Stal se jím fr. Ambrož Svatoš.

Původně měl zastávat tuto funkci pouze dva roky, do kapituly. Ta se ovšem nekonala. Proto byl úřad prodloužen.

Po roce 1948 byli dominikáni v Československu většinou uvězněni nebo zavřeni do internačních táborů, přestárlí převezeni do pečovatelských domů, zbytek rozehnan. Početně vypadal stav dominikánské provincie při obsazení konventů a klášterů roku 1948 takto:

Praha - Sv. Jiljí : 11 kněží a 6 laických bratří

Jablonné v Podještědí - sv. Vavřince a bl. Zdislavy: 14 kněží a 6 laických bratří

Olomouc - Neposkvrněné Panny Marie a sv. Bernarda - generální studium a dům noviců české provincie: 13 kněží, 8 bratří studentů, 10 noviců a 7 laiků

Znojmo – Sv. Kříž: 8 kněží, 4 laici

Plzeň - Panny Marie Růžencové : 8 kněží a 4 laici

Uherský Brod - Blahoslavené Panny Marie Nanebevzaté : 3 kněží a 4 laici

Litoměřice - Sv. Jakuba apoštola: 5 kněží a 3 laici

Ústí nad Labem - Sv. Alberta biskupa a mučedníka: 3 sestry a 7 novicek

Košice - Panny Marie Nanebevzaté : 4 kněží a 2 laikové

Trenčín - Sv. Anny : 9 kněží, z toho 6 v zahraničí (většinou na studiích), 2 laikové

III. řád

Sestry kongregace bl. Zdislavy

V roce 1948 působilo ve 27 komunitách 420 sester a 17 novicek.

Z větších konventů: *Bojkovice* - škola (19 sester), *Brno* - škola (18), *Klimkovic* (18 *Kokory* - dětský domov (18), *Liptál* - dětský domov (20), *Opava* - ženský starobinec (14 *Praha* - dva domy s útulky (35), *Přerov* - dětský domov (15), *Viceměřice* - péče mentálně zaostalé děti (34), *Vyškov* - škola (13).

68 sester se věnovalo své práci v USA ve školách, sídlily v *Oxfordu* - *Michiganu*.

Sestry bl. Imeldy (Slovenská obdoba kongregace bl. Zdislavy.)

Mateřince: *Petrovany* Noviciát: *Košice*

Další domy: *Mlýnský sek* (Šurany), *Stropkov*, *Třebišov* - sester 51, novicek 12

Dílo bl. Zdislavy

Domy: *Hradec* u Stoda, *Holýšov* u Plzně, *Litoměřice*

Do třetího řádu patřilo tehdy asi 100 kněží. Poctou pro dominikány zůstává

i členství arcibiskupa *Msgr. ThDr. Josefa Berana* a biskupa košického *Msgr. ThDr. Josefa Čárského*. Oba přijali řeholní jméno Tomáš.

Celkem bylo zapsáno 3359 členů. Není pochyb o tom, že jejich rozeznání a uvěznění bylo dílem komunistické zvěle. Většina odborných prací na toto téma po roce 1989 obsahuje jednoduché schéma: výčet svědectví a faktů, doplněný obhajobou dominikánského řádu. To však nevyčerpává celou skutečnost. Především nadále přetrvává intelektuální akademismus a naivní idealismus jako převažující směr v tehdejších dominikánském řádě. Při důkladnosti vzdělání se právě od dominikánů právem očekávalo víc než od ostatních. Avšak jako před II. světovou válkou, tak ani po ní nedovedli jasně rozeznat znamení doby, o pohotovém odpovídání na toto znamení doby ani nemluvě. Neupozorňovali včas dost důrazně věřící lid na nebezpečí komunismu, ale také sami toto nebezpečí většinou závažně podceňovali.

Zpočátku mnozí dominikáni neviděli v komunismu žádnou hrozbu. Teprve informace od spolubratrů z Jugoslávie pomohly postupně odstraňovat zkreslující falešné ideály. Teprve oni říkali českým a slovenským dominikánům: „*Bratři, vy nevíte, co komunismus je*“. *Ti však namítali: "Vždyť tady tolik lidí padlo, trpěli i komunisté, tak to snad nebude tak zlé." Ale bylo.*“ (Ambrož M.Svatoš OP, Řeholní kořeny se nepodařilo vyrvat, PROSTOR, 1991, roč.4,č.3,s.101-112). Byla to jenom **nevědomost, anebo zaviněná ignorance?** Vždyť právě tehdy vydal dominikán A.Čala velmi objektivní knihu „*Marxismus v myšlení a v životě*“ (Přerov 1948). Jenže patrně zůstal jeho hlas jak na veřejnosti, tak i mezi řádovými bratry většinou hlasem volajícího na poušti. Bez otevřeného uznání těchto skutečností s účinnou lítostí a pokání se řád nemůže doopravdy obnovit.

Následky komunismu při nedostatku křesťanského realismu byly hrozné. Český a slovenský lid většinou bez dostatečné informace upadl do područí z Východu prosazovaného komunismu jakožto organizovaného revolučního teroru.

Mnoho kněží a řeholníků internovaných v Želivě zemřelo, řada vězňů bylo zastrašeno, mnozí odešli s velmi podlomeným fyzickým zdravím. Jeden kněz spáchal sebevraždu, další byl před zabitím sebe včas zastaven. (G.Souček O.P., Z mého života, s.6,Lanškroun 1995 rukopis)

Otec Ambrož Svatoš hodnotí svoji internaci: *"Jsem rád, že jsem to mohl prožít, poněvadž jsem si vyzkoušel, co všechno člověk vydrží, když má víru a když není trestán za opravdové zločiny."* (A.Svatoš, Tamtéž)

Snahy bratří působících na "svobodě" byly zcela **izolované a neúčinné**. Po svém návratu z vězení v roce 1950 se snažili udržet spojení s dosavadními bratry kleriky a připravovat další kandidáty na vstup do řádu. Otec Metoděj Habáň byl tehdy administrátorem v Úštěku u Litoměřic. Státní Bezpečnost však brzy zasáhla a r. 1951 byl opět souzen a uvězněn až do května 1954.

Od roku 1956 působil jako administrátor v *Tatrovicích* a počínaje r. 1957 na poutním místě *Chlum sv. Máří*.

Informační spojení s dominikánskými kněžími se pokusil udržovat Otec Jiljí Dubský, jenže bez účinku. Až v šedesátých letech, když rakouský provinciál jezdil přes České Budějovice do Veselí nad Lužnicí, se tam bratři setkávali. Otec Dubský tam pracoval, po návratu z "odpykání" obvinění z velezrady v uranových dolech, jako závorář. Otec Svatoš přijížděl na toto místo, aby si vzájemně podali zprávy. (A.Svatoš, Tamtéž).

Vyjádření kongregace pro řeholníky

Dne 10. července 1955 vydala Kongregace pro řeholníky monitum pro řeholníky v Evropě, donucené v nespravedlivých režimech přebývat mimo kláštery. Jednoznačně se vyjadřuje k postavení řeholníků a řeholnic v rozptýlení. Monitum jedná o členech, setrvávajících ze spravedlivé příčiny mimo řeholní dům, kteří se těší všem oprávněním a privilegiím, jež získali z titulu řeholní profese a jsou zavázáni k dodržování řeholních slibů s jejich životními podmínkami. Mají se snažit zachovat neporušené spojení se svým řeholním institutem a být synovsky oddáni místním ordinářům, kteří jim mají s vědomím svého pastýřského poslání prokazovat obzvláštní péči, protože se nemohou snadno obrátit na své řeholní představené. Monitum však nebylo v Československu nikomu dostupné, Také s oddaností ordinářům se těžko dalo počítat, jelikož každý z nich byl nějakým způsobem izolován.

Staří a nemocní řeholníci byli postupně přesouváni do zvláštních pečovatelských domů. Někteří si vybrali alternativu odchodu k příbuzným či k řeholním sestrám jako duchovní správci. Tak zde zůstali jen osamocení a ti, kdo nechtěli jít do civilního života: Otcové. Emilian Soukup, Stanislav Viceník, Dalmác Žálek, a bratři Dominik, Augustin, Ildefons, Theofil, Ondřej, Šimon, Reginald., Štěpán, Jindřich a Václav. Na jaře 1954 přebývalo v nemocnicích a charitativních domech celkem 202 řeholníků. (K.Kaplan, Dokumenty o perzekuci a odporu, IV, s.4, Praha 1993 ÚSD)

Dominikáni v uvolněných letech

V roce 1968 pobýval P. Svatoš nějaký čas v USA. Na generální kapitule v Chicagu potkal provinciály a ti říkali: "*Vy z Československa, vy ještě žijete?*" Na požádání magistra řádu přednášel P. Svatoš na kapitule o dvacetiletém období KSČ v Československu. (A.Svatoš, Tamtéž). P. Souček působil od roku 1968 až 1974 jako duchovní správce u sester v Broumově. P.Jakub Zemek působil od amnestie roku 1960 až do své smrti působil v duchovní službě na více místech v Brně, a poskytoval četná duchovní cvičení. O samostatné činnosti čs.dominikánské provincie po roce 1948 nelze vůbec uvažovat. fra.TJ (Pokr.)

Jestliže najdete mého milého

Co mu sdělíte?

Že jsem nemocna láskou

Hrdlo mi stahují nevyřčená slova

Nohy mi svazují kroky Marty

Jež zůstala doma

A neběžela vstříc příteli

Aby jej jak Marie uvítala

Srdce nevěstě v Písni podobné

Nebude už nikdy doma

Stále hledá miláčka

A nenachází

Nenalezne nikde klid

Snad že na sebe by zapomnělo

A nechalo se zajmout Králem

Jenž zajatce své uzdravuje tím

Že samotné je celé v lásku
promění

Eva Lopourová

+++

Poselství bílého roucha

23.března

Milá duše,

čím skrytější a prostší je můj život ve světě, tím hlubší a vzácnější je před Bohem. Vycházím z chudé rodiny v Pavii. Rodiče mě vedou ke zbožnosti, ale jen krátce. V útlém dětství mi je Bůh bere. Věřím, že má se mnou větší plán jako se sirotkem. Sloužím u cizích lidí za střechu nad hlavou a chléb vezdejší. Ve dvanácti přicházím o zrak.

Vypadá to zoufale, ale pořád věřím ve velký Boží plán se mnou. Dominikánské terciářky se mě ujímají. Jejich láska mě natolik uchvacuje, že prosím o přijetí do Třetího řádu. Vůbec nevím, čím bych řádu přispěla. Třebaže jsem mladička, s láskou mě přijímají do řádu.

Toužím být řádu nějak užitečná. Tak mi svěřují předení. Zkouším to, ale nejde mi to. Jednou mám niť příliš tlustou, jindy příliš tenkou. Trápím se kvůli tomu. Na svátek Otce Dominika se modlím za své uzdravení. Večer se mi zjevuje Otec Dominik. Bere mě za ruku a vede mě úzkou a temnou cestou, tak temnou, že bych se byla bála, nebýt toho, že se držím Dominikovy ruky.

Pomalou se cesta rozšiřuje a začíná svítat, až světlo zalévá svými paprsky celou mou duši. Vrací se mi odvaha a důvěra.

Promýšlím to a chápu, že je to obraz mého života, a že mám jít k jasů věčného světla cestou své slepoty. Musím však jít cestou Otce Dominika. Proto už nikdy neprosím za své uzdravení. Vím docela přesně, co dělat. Stát se rekluzou, totiž poustevnicí, žijící v uzavřené cele u kostela. Dominikáni mi splňují toto mé přání. S ohledem na to, že se při své nemohoucnosti neobejdu bez nějaké obsluhy, jsem v cele se sestrou Beatricí. Ta však po třech letech umírá. Od té doby zůstávám celých pětadesát let docela sama.

Někomu by se možná zdálo, že snad žiji na útraty řádu a města, jenže každé město i dominikánský řád to považují za záruky Božího požehnání. Kromě svých modliteb za město i za řád se však stávám vyhledávanou rádkyní a strážným andělem celého města. Každý za mnou přichází, abych se za něho modlila. Svěřují mi své starosti. Snažím se každého trpělivě vyslechnout, a potom se modlím za to, co mu mám odpovědět. Naopak, když ke mně přijde nějaký řeholník nebo kněz, prosím ho za požehnání pro sebe i pro celý klášter. Také si vyprošuji, aby mě poučoval.

Nejednou je mi dáno vypovídat věci, které neznám ani z osobní zkušenosti, ani z doslechu. Někdy smím zahlédnout do budoucnosti. Tak poznávám bližící se úmrtí některého z dominikánů. Poznávám přítomnost Nejsvětější Svátosti. Dovedu i pokárat kněze, který nese nemocné osobě nepřiměřenou hostii, ačkoli to přirozeně nemohu vědět. Ve své celičce přečkávám i mor a mnoho jiných událostí, dokud si mě Pán nevezme k sobě v osmdesáti letech, léta Páně 1367.

Tvoje Sibillina Biscossi

Žízním po tvojí lásce
Snad nevíš co je v sázce
Když nerozbiješ svůj džbán
Abys mi nohy pomazal
Tou vzácnou mastí
svého hledání

Tvé srdce džbán
dovnitř nevidíš
musíš riskovat
máš uvěřit?

Co když jen tma a prázdno
Že nelze poměřit

Přicházím coby host
Čekám na tvé pozvání
Abych se ti dal
Sám sebe odevzdal
A nadto ještě dar
tvé nové poznání

Eva Lopourová

K nejvyššímu cíli (11) - Vrcholový sport

Kolik už bylo pokusů o zdolání výšek, kdy se nadšenci pustili vzhůru na vlastní pěst, aby si sami našli prostředky, které jim sice také dávám jako jejich Bratr a Spasitel, jenže oni si přitom počínali způsobem spíše lidským! Kolik borců, spoléhajících se jen sami na sebe, se s horského výstupu už nevrátilo! A nyní nastává přelom, kdy se máš opřít nejen o sebe, a nejen o druhé, své bližní, nýbrž především o mě, svého Bratra, a počínat si v týmu ostatními způsobem spíše božským.

Síly, čerpané ze vnitřních zdrojů a namířené k dosažení vysokých cílů, se ti ode Mě dostávají v bohaté míře! Jen jich používej přiměřeně s tímto tajemným zdrojem. Jistě dobře znáš rozdíl mezi modlitbou poznamenanou spíše tvým, lidským úsilím a modlitbou lidsky oproštěnou, když si uvědomíš rozdíl mezi úkony ctností, třeba vlitých, a mezi úkony darů Mého Ducha, kterého ti vlévám. Tyto dary Ducha tě uzpůsobují tak, aby ses stal povolným prostředkem tohoto Ducha svatého, a dal se jím snadno řídit. Právě tyto dary potřebuješ k svému vyššímu rozletu. Právě těmito dary Ducha svatého se uskutečňuje tvé povznesení nad úroveň danou ryze lidskými silami a schopnosti jak jednotlivce, tak celé lidské skupiny.

Přichází doba, kdy tě začínám účinně vést tam, kam chci sám. Už nejdeš ze svých lidských sil, nýbrž jako magnetem tě táhnu a vedu. Snaž se přitom vyhnout každému omylu a sebeklamu. Třebaže tě vedu a táhnu, přesto jsi to ty, kdo jdeš a nejsi docela odpoután od svého bytí a nejsi zbaven vlastních úkonů. Ty úkony jsou prosté, jsou oproštěné od rušivého lidského odporu. Tak se v těch úkonech projevuje ozvěna Mého vyššího vedení, a v každém jejich projevu je patrný ohlas Mého zasahování.

Sám tě uvádím do vyšších sfér a nemáš oprávnění počínat si svévolně a vyhledávat své zkratky na cestě vzhůru. Sám si tě uvádím do svého důvěrně blízkého spojení. Každý tvůj, pouze lidský pokus o uplatnění jen po svém bez ohledu způsob Mého vyššího vedení ti přivodí nehodu, havárii a následný úraz a poškození. Tvůj pád se ti vrací jako bumerang opovázlivému vrhači.

Jistě se chceš povznést k dokonalosti Mého svrchovaného prostředku. Tak se dokonale oprostí ode všeho, co odpovídá životu přízemnímu, životu v pohodlných nížinách. Tvé pohnutky musí být silnější, rozum se musí oprostít od přemítání. Očistu si vyžaduje i tvá vůle tak, aby volila mezi dobrými věcmi a špatnými a z dobrých si vybírala jen to nejlepší a na to se naplno upínala. Toto nebeské poselství ti tlumočí také Jan z Kříže, když uvádí, že jediná nezřízená a neovládaná touha, jediná nedokonalá touha lidská může zhatit tvoje úsilí o zdolání výšek. A čím větší jsou výšky tohoto horského výstupu, tím menší a skrytější závada se ti projeví jako překážka tvého dalšího vzestupu.

Třebaže se nějaký čas vnitřně modlíš anebo se nějakou dobu vyhýbáš úskalím těžkého hříchu, nemůžeš si hned domýšlet, že už žiješ na vrcholné

úrovni mystického života. Nesmírná, velká oprostěnost o veškeré pozemské zátěže je požadována k tomu, aby se tvá duše mohla spojit se mnou, který jsem samotná čistota. Proto se tak často vídáš, že mnoho jinak pokročilých nadšenců nikdy nepronikne dost vysoko, anebo tam pronikne až po nesmírně dlouhé pouti. Zdráhají se odložit své dětské hračky. Neodhodlají se přemoci nejružnější své ryze přirozené náklonnosti. Tak i ty přinejmenším uznej, že nevyrovnané snahy a neusměrněné touhy brzdí plynulý rozmach tvé duše a někdy tě docela zastaví.

Připrav se na přijetí projevů Mé svrchované lásky očištěným svědomím, ale také naplněným pokojem! Přičiň se, aby tě hlas nemusel vyrušovat ani jinak zneklidňovat. Jenže k upokojení svědomí nedojdeš krátkozrakou cestou jeho otupení a zelhostejnění. Naopak stále vytříbenější a bdělejší svědomí, v Mé lásce povznesené nad pouhou úzkostlivost a ustrašenost křečovitého svědomí, tě připraví k pokojnému spočinutí u mne. (Pokr.)

+ + +

Otázka Bohu

Ptáš se

Miluješ mne?

Jsem lékař právník pekař kněz

Věz - já nemiluji funkci

Ale člověka

Když místo sebe

Titul službu postavení

Či znalosti mi přineseš

Bys nemusil své srdce dát

Máš vskutku odvahu

Být milován?

Eva Lopourová

+ + +

(Pokr.) Překonej to stálé ulpívání na věcech a na lidech, ba i na sobě samém a své důležitosti, zkrátka na věcech stvořených! Nestarej tolik o to, co kdo z lidí řekl, kolik kdo vydělává a co kdo má, kolik stojí to či ono, a kde se co na světě sběhlo! Věnuj se ústřední události lidských dějin svého života: skláním se zvláště k tobě uprostřed ostatních lidí a celého světa, a kvůli tobě trpím i na kříži. A není to zbytečné utrpení, protože se tím k tobě skláním samu cestu k sobě. Jen vykroč! Zpočátku je to namáhavé stoupání. Postupně se ti však cesta sama stává výtahem. Tímto výtahem se dál lehce vznášíš, když jsi zbaven každé pozemské přítěže a nákladu. Nemohu být ve tvé duši společně s tvými pozemskými starostmi a věcmi světa. Nestojím o

to, abych měl v tvém nitru podružné místo vedle věcí, ba i vedle tebe samého, zkrátka vedle tvorů, které sám stvořuji a stále udržuji.

"Zavazadla odložte v šatně v přízemí!" Uvádí nápis v jednom kulturním podniku. To je výchozí příprava pro účast na každé slavnosti či hostině. Odložit zbytečné svršky a zavazadla znamená zápornou část přípravy. Pamatuj však i na příznivou stránku své připravenosti! Když tě zvu k sobě, tak se náležitě uprav, oblékni si slavnostní oděv, navoď si slavnostní náladu. Uprav nejen svůj zevnějšek, nýbrž především chrám své duše k tak slavnostnímu setkání. Nestačí ti jenom se umýt, zamést smetí. Přičiň se také o nějakou výzdobu a co nejjasnější osvětlení. Připrav mi nějaký dar v podobě ctností, které jsou podobami mých dokonalostí. Toužím se s tebou důvěrně sblížit. Proto usiluj o život v milosti. Jedině tak se účastníš Mé vyšší přirozenosti.

Dále se příznivě povznes nad všechno všední! Neptej se, co ti poví lidské jazyky, ani nesleduj, co píší noviny, a co vysílá televize, nedbej na výzkumy veřejného mínění, když se chceš dozvědět, jak dospěješ k svrchované Pravdě, ryzí Kráse a k největšímu Dobru, zkrátka k vrcholné skutečnosti. Ptej se ve své víře jedině Mě.

To je konec tvých malých lásek, zkáza kýčově ulíznutého stylu, vyváznutí z tvého každodenního shonu po všedních věcech. Zaměř snahové napětí svého nitra k vrcholným skutečnostem. Mezi těmi vrcholky si vyber ten nejvyšší, kolem něhož mnozí přecházejí a zklamaně říkají: „Na to nemám“, a to ještě dřív, než by se vůbec o něco pokusili. Pozvedni touhu po nejčistším nitru jako klenbu gotického chrámu. Stejně pevně stůj na plynule budovaných, štíhlých nosnicích svých ctností. A tam, v tom důstojném příbytku Mne samého přijmi ve vonném dechu své horoucí a živé modlitby.

Pokus se nalézat toto spojení se Mnou právě těmito osvědčenými prostředky a cestami. Zkus to právě tam, kam tě Bůh staví, v rodině, v povolání, v zaměstnání, ve volném čase. Teprve až se uprostřed všedního shonu ustaví ve tvém nitru atmosféra ticha, osměl se a oslov Mě samého, rozmlouvej se Mnou vytrvale, ale nijak strojeně, nýbrž prostě, jak se sama tvá duše povznáší. (Pokr.)

+
Pověz mi ty, kterého tolik miluji
Kde budeš pást

+
V květinách v hvězdách
Ve vodách nejsi k nalezení

Ba ani v modlitbách
postech bděních

Sestoupím tedy do pekel
V naději že lásku mou

Tam nenávidí
Aby se mé touhy zbavili
Kde můj milý
Beránky své pase poví mi

A povede mne víra
V jeho zaslíbení
Sestro má nevěsto
Hledej mé rty
Pak božským polibkem
nás oba odměním
Eva Lopourová

+ + +

(Pokr.) Když se vyrazíš k cíli svého snažení, tak tě sám, který tě hodlám povznést k úspěšnému dosažení cíle, začínám božsky obrábět a přetvářet. Ty, kdo těmito místy a stavy úspěšně procházíš, máš Mou podporu. Tvoji předchůdci vypovídají o temné noci smyslů a ducha a o očišťování duchovního života od vlivu smyslů a nejasností rozumu. Kéž se tvá duše zbaví vlastních hraček, výchovných pomůcek a nejrůznějších berliček! Pomáhají ti poznat a ovládnout skutečnost, ale žádná z těchto věcí tuto skutečnost nevystihuje. Tvůj pokrok v duchovním životě vyžaduje opustit jedny prostředky a nahradit je lepšími, a ty pak ještě dokonalejšími, až se bez nich obejdeš. Pak začnou tvé ctnosti přetékat dary Ducha svatého. Jeho silou tě povznáším tajemným výtahem k sobě samému. Celou svou bytost upni na Mne takovým prostým a pokojným pohledem. Tady ustává namáhavý postup tvého rozumu přemítáním tak, že letí přímým zřením, které je povzneseno nad rozplývavost přirozené intuice. Zato se ubírá plynule a bez kolísání působením Mého Ducha v tebou připraveném průtoku Mého vyššího nadání. Teprve až jsi takto ctnostmi připraven, začínám ti vlévat své láskyplné poznání sebe. Nakonec vidíš, že tvé zbavování se zbytečných zavazadel před tímto výstupem je víc než příprava k výstupu. Je to už i cesta a brána, již vedu všechny povoláné k svému vyvolení.

Běžně přijímáš všechno poznání zvenčí, od smyslů. Proto ti teď nadcházejí protivné útrapy. Poté, co se cítíš být povolán k výstupu, najednou jsi u konce s dechem. Sotva dechu popadáš ve své víře. Moje milá sestra Terezie ti o tom píše ve vlastním životopise. Tvé útrapy se ti ovšem zdají být nepřekonatelné. Trápíš se pochybnostmi o své síle. Ještě víc tě trápí, když pochybuješ i o Mé síle, třebaže jsem nejen tvůj Bratr, ale i tvých Spasitel. Vím však, že to není opuštěnost ode mne. To jen tvá duše se vzdaluje všemu, co pokládá za Mne, ale teď shledává, že to jsou jenom tvé myšlenkové konstrukce o Mně, a vůbec ne Já sám.

Jen díky Mé zvláštní ochraně a ochraně Mého anděla, kterého ti posílám na pomoc, jsi schopen toho, abys zklamaně neodhazoval výstroj a místo dalšího výstupu k vyšším metám, a aby ses neuchýlil od zvolené cesty. Když ale přece jen zdoláš tuto etapu vítězně, zaplavím tě svým pokojem a radostí, jaké ti svět nemůže dát, ale ani ti je nemůže vzít. Nejde tu o štěstí ani slast v smyslové části. Dávám ti zakusit blaženost. Zakotvuji tvou vůli v pokojném přístavu. Náš milý Jan od Kříže ti potvrdí, že tě někdy ponechávám v tomto stavu delší dobu. Chci ti poskytnout odpočinek pro přípravu na další trasu. Tvá cesta ještě není u konce. Tvůj zápas ještě není docela vybojován. Proto se seber a vstaň k dalšímu úsilí! Dopouštím přitom na tebe i zkoušku. Neobstojíš, pokud předčasně usneš na vavřínech.

Po vyzkoušení duchovních sil tvé duše ve vztahu k smyslům očistíuji ti samotnou mysl. Najednou se ve své duši ztrácíš v temné noci. Zakoušíš ztrátu orientace a s tím i přesvědčení o vlastní totožnosti, zkrátka odosobnění. Cítíš se cize vůči sobě i vůči okolí. Zakoušíš, že tě opouštím, že je ti cizí všechno tvorstvo, ba že jsi cizincem sám vůči sobě. Tvá duše není ještě duchovně dost očištěna. Hluboko v sobě podléháš zmatku a počínáš si roztržitě a zkratovitě. Občas si počínáš příliš dětinsky ve svém styku se mnou. Jenže i s tím se snaž vyrovnat. Chci si očistit pro sebe tvůj rozum i tvou vůli. Proto ti působím na tyto schopnosti velmi tajemným způsobem. Upírám ti onu stále ještě dost povrchní zálibu ve duchovních věcech. Upírám ti onu povrchní útěchu, která sice už není smyslové povahy, nýbrž se duchovně upíná na Mé vyšší pravdy, ale pořád ještě lidským a přirozeným způsobem, a tedy nikoli způsobem, jaký odpovídá těmto pravdám. (Pokr.)

+ + +

Přímluva

Privádím zástup před tvou tvář
Všechny jež jsi mi daroval

Ted' v modlitbě ti vracím
A za ně prosím
Za ženu
jež zakusila příkoří
V smysluplnost ničeho již nevěří
Aby ji tvá krása usmířila

Za malou cikánku
suknička rudý květ
barvu vlasů sdílí
s lesklými křídly havraními
Jí se líbí jiný svět než většině
Kéž pozná že jsi ten
Kdo volnost v havranovi miluje
A nesoudí nevinné

Za žebračku bez nohy
Paprsek slunce na chodník spadlý

Říká díky, prosím,
A ptá se smím?
Usmívat se to nic nestojí
Na kolemjdoucí kteří nevidí
Svou jednoduchou nadějí
Na každodenní přiděl chleba
Zahanbuje stále znova
Mé nekonečné obavy

Prosím tě také za nás
Zatemnili jsme tvoji tvář
Pravda přijde za svítání
Před náš práh
Kéž najde dveře dokořán
Ač bude se smát naši pýše
Dítě jež naši "dokonalost" vidí
Hle vždyť císař pán je nahý
Eva Lopourová

+ + +

(Pokr.) Pojednou ti vrhám do duše tak pronikavé světlo ohledně tvé duše i Mne samého, že ti duše až ochabuje ve svých schopnostech, a ty najednou ztrácíš sebevědomí. Dávám ti tak jasně vyhlížet na svou velebnost v kontrastu se tvou strašlivou ubohostí, že každý tvůj hřích vyrůstá do oblundné velikosti. Zde nahlížíš, co znamená i ta sebemenší urážka Mé Osoby. Prožíváš svůj dosavadní život jako zhroucení domečku z karet. Ztrácíš jistotu o tom, zda nežiješ v hrozném sebeklamu. Jsi málem přidušen svou ubohostí a současně drcen Mou velebností.

Pouze to, co konáš z pravé, nezištné, obětavé lásky, jen to ti nyní zůstává. Právě to tě hřeje uprostřed záplavy pochybností. Láska oživuje zbytky tvé víry a naděje. Láska tě brání před ztrátou důvěry ve Mě a před zoufalstvím. Když všechny tvé dosavadní jistoty míjí, nezbyvá ti, než z lásky se vrhnout do Mé náruče. Nastává doba naprostého oddání se Mi.

Nyní ti dopřávám poznání své blízkosti, ale jakoby ti neviditelné okovy bránily udělat samostatný krok vpřed. Jsou to muka lásky, prodírající se k naprostému spojení se mnou. Tento oheň spaluje všechno, co v tvé duši ještě volá po tvých nezczitelných lidských právech. Právě začínám promlouvat k tobě jasně a zřetelně. Ty tam jsou všechny lidské ohledy a předsudky. Povznáším tě k výškách, ve kterých tvá rozmluva se Mnou má povahu mystické modlitby.

Takové případy povznesení duše tajemným výtahem jsou ojedinělé. Mojí milí, které zahrnuji těmito dary, většinou o sobě skromně mlčí. Také jejich zápisky a deníky jsou v tomto ohledu velmi skoupé.

Modli se, přičiňuj se i trp pro dosažení této vlastnosti, kterou se může vyznačovat tvé vrcholové snažení a výstup vzhůru! Když horolezec vystupuje na vysoký horský masiv, může se mu naskytnout nádherná vyhlídka. Přesto to není samotný tento rozhled, kvůli němuž podstupuje tento výkon. Kdo se vrhá na tuto vrcholovou dráhu kvůli nějaké úchvatné vyhlídce, zrazuje mne, kterého v těch vysokých polohách hledá. Kdo by při tomto výstupu hledal něco jiného, než mne, a předpisoval by si, kam až hodlá dojít, vystavoval by se nebezpečí velkého zklamání. Přesto se nevzdávej horského průvodce, znalého poměrů ve vyšších polohách. Může ti lépe než ty sám nastínit trasu tvé výpravy.

Usiluj jedině o Mou přítomnost! Snaž se dokonale připravit a vybavit na vrcholný podnik svého života! Odlož všechnu zbytečnou zátěž! Ostatní pak vlož do rukou Mé živé Cesty, kterou k tobě skláním a otevírám. Sám si tě povedu svou živou Cestou. Vykroč poctivě, a Já ti po počátečním strmém vzestupu změním tvou životní Cestu v pokojnou, plynulou chůzi. Posléze ti z ní učiním zkratku, kterou tě tajemným výtahem povznesu k cíli. Ať jsi kdokoli, muž či žena, dítě či dospělý, černý nebo bílý, máš v sobě základ pro své povznesení k tajemnému spojení. Právě na kmen tvé lidské přirozenosti štěpuji své povznášející nadání.

Milostí tě povznáším k svému přátelství a dávám ti podíl na svém nadpřirozeném životě. S posvěcující milostí ti vlévám dary svého Ducha. Jimi tě povznáším nad hranice tvé přirozenosti, k přirozenosti Mé . Ať jsi kdokoli, počítám právě s tebou uprostřed ostatních, že se dostaneš do důvěrného spojení se mnou. Třebaže beru ohled na to, že jsi kdokoli z celého lidstva, přesto jen právě ty, a ne kdokoli jiný, docházíš k těmto výškám. Zřídka se dá dokonale očistit od vlivů světa i od svých lidských práv a vůbec od všeho, co nejsem já, jenž jediný jsem, který jsem.

Nicméně ani kdyby toto Mé i tvé vrcholové úsilí nestrhlo nikoho dalšího k tomu, aby se připojil, má to dalekosáhlý smysl. Tak se odhaluje celému světu, k jak vysokým metám míříš právě ty, nové stvoření, zrozené ve křtu. Míříš mnohem dál než k nějakému lidství, zaručenými lidskými prohlášeními o lidských právech. Směřuješ k překonání mezí lidskosti, avšak ne k nějakému nadčlověku ani jiné zrůdě, ani k žádnému rozplynutí se v kosmické energii. Směřuješ osobně ke Mně, který se skláním k tobě, posvěcuje tě svou přítomností a pozvedám tě svou milostí nad všechny ostatní tvory i nad člověka samého. Je to nadpřirozené člověčenství. Přitom rozhodně nejsi mým soupeřem. Nejsi ani Mým služebníkem. Jsi Mým důvěrným přítelem a Já tě zasvěcuji ke spolupráci na spáse světa. (Pokr.)

+ + +
Zelený čtvrtek
Dnes jsi povečeřel

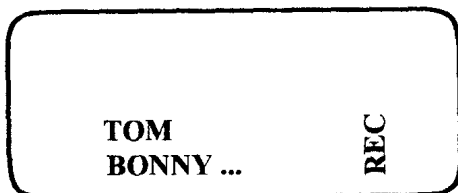
pln LÁSKY rozdělil ses
věděl jsi co tě čeká
políbení
v kterém se zračilo
zrazení Jidáše
že jsi se neujal vlády
Jeho představy ho omezily
na pouhý nástroj velké hry
Zatratil LÁSKU jako slabou
zatratil sebe
ač sláb - nepoznal se
Smiluj se Pane nad jeho hloupostí
vždyť každý z nás
je někdy stejně omezený hlupák
Z hloupé pýchy zrazujeme
až později světlo Pravdy
nám ukáže co jsme to učinili
Pane smiluj se
nad naší bezmeznou hloupostí!
Snad právě kvůli ní jsi skončil na kříži
Tvá cesta byla určena
svobodou nás všech
A přitom Tvé svobodné rozhodnutí
nás vykoupilo
Ladislava Lopraisová

+ + +

TAJEMSTVÍ HORY SV. KLIMENTA (11)

b) Chrámový prostor

Uvnitř chrámové lodi bylo nalezeno několik opracovaných kamenů, ne ovšem ve zdi, nýbrž porůznu na podlaze, a proto jejich stáří a jejich poslání lze těžko určit. Podle tvaru jde asi o zbytky dlažby, možní příkrovy hrobů (hrobek ?), a též o kamenné veřeje dveří a oken, pravděpodobně z doby gotiky. Jeden z podlouhlých opracovaných hranolů měl zbytky nápisu: TOM, pod ním BONNY, a kousek dál napříč REC, asi REQUIEM.

Roku 1961 byly bezpečně zjištěny tři vchody:

první - zazděný, na jižní (boční) straně kněžiště,
druhý - užívaný, z jižní strany do předsíně, zřejmě hlavní chrámový vchod,
třetí - rovněž užívaný, z předsíně do lodi, vedoucí skrze příčnou zeď mezi předsíní a lodí.

Zůstávala otázka, kudy vcházel k bohoslužbám kněží a ostatní účastníci při konání bohoslužeb. Je málo pravděpodobné, že také tito všichni vstupovali jediným hlavním vchodem. Tak se vnucují otázky: Kdy vlastně byl zazděn vchod do kněžiště? Kdo jej zazdil a proč? Je totiž možné, že vchod byl zazděn až teprve v posledním období užívání místa u kaple sv. Klimenta (poustevníci?).

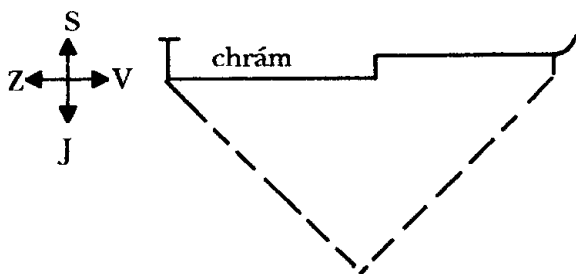
Ve zdi chrámové lodi, na jižní straně, asi uprostřed, je vidět - hlavně zvenčí - jako by cizorodé zdivo. Vypadá to jako pokus zastavět nebo zasypat nějaký otvor ve zdi. Možná, že tu někdo zarovnával svou výzkumnou sondu, při níž pobořil zeď. O dveře zde může jít těžko, neboť otvor má tvar spíše okrouhlý, dolů se zužující. - Také v předsíni - jak se zdá zvnitřku, je zeď jako by narušena svislým zásahem, ve vzdálenosti asi půl metru směrem od příčky mezi lodí a předsíní, a to na severní (evangelní) straně. Šířka narušení je asi 1 m. Mohly to být dveře? Zvenčí to však není tak zřetelné. O něco dále směrem k západu je v téže zdi zevnitř jako by vestavěný a zazděný obdélník, "vyrámovaný" na okrajích malými oblázky (pleskáčky). Je to náhodná úprava? Či je zde zazděný výklenek?

Koncem srpna 1962 byly odkryty všechny vnější stěny kostelní stavby. Teprve teď bylo vidět zvenjšku úplně jasně, že loď a předsíň jsou k sobě opravdu jen "přilepeny", bez jakéhokoli úsilí "navázat" jedno zdivo na druhé. Z toho vyplývá, že loď i předsíň byly stavěny každá zvlášť, ale předsíň rozhodně až po lodí. To je logické. Nikdy se nestaví napřed kněžiště, pak předsíň a nakonec loď do prázdného prostoru mezi kněžiště a předsíní. Vnitřní příčná zeď (šíř.: 90 cm) bývala zřejmě, aspoň po nějaký čas - venkovní štítovou, průčelní zdí, a dveře v ní bývaly hlavním vchodem. Zajímavé však je, proč loď i předsíň - třebaže nebyly stavěny naráz - mají stejnou tloušťku zdi (80 cm). Stavěl je snad jeden stavitel? Anebo to snad byli dva různí stavitelé, ale stavitel předsíně si změřil tloušťku zdi v lodí a zvolil rozměr zdi v předsíni podle zdi v lodí? Jak na severní, tak na jižní straně má loď i předsíň vlastní velké rohové kameny, ačkoli zdi tvoří jeden celek. Rohové kameny lodi jsou hrubé, lomové, kdežto kameny předsíně jsou opracovány jemněji: jde tedy o dva různé způsoby práce, přičemž předsíň vypadá mladší.

c) Vnější jižní (epistolní) strana kněžiště

Na druhý podpěrný pilíř (počítáno od lodi směrem ke kněžišti, tedy na západ) navazuje na jižní straně kněžiště zeď. Tato zeď se táhne přímo na jih, stranou od kostela. Jejím pokračováním je ten kousek zdi v lese, jenž byl odkryt už při předběžném výzkumu v r. 1958. Tento kousek zdi byl (od

r.1958) pokládán za pozůstatek augustiniánského kláštera. Dnes však se připouští domněnka, že by mohlo jít o zvláštní ochranný taras, o jakousi ohradu, neboť podobná zídka byla (r.1962) odkryta na opačném konci kostela u hlavního vchodu z jižní strany do předsíně. Obě zídky nedoléhají na kostelní stavbu v prvním úhlu, nýbrž šikmo, a to tak, aby se v lese setkaly; přitom mezi nimi a kostelem by vznikl uzavřený, zatarasovaný trojúhelník. Stáří zděné ohrady zatím nebylo zjištěno. Šlo tu snad o chráněný dvorek poustevníka - rytíře Jiřího Smetany z Osvětiman, jenž tu žil a zemřel po r. 1500 ?

Tarasová zídka (odkrytá r.1962) je "přilepena" těsně na druhý podpěrný pilíř, ovšem není na něj navázána. Vznikla tedy samostatně až po něm. Tím tam vzniká jistá "místnost", ohraničená na severní straně vnější stranou kněžiště, na východě zídkou a jedním bokem druhého opěrného pilíře, kdežto na západě zčásti jedním bokem prvního opěrného pilíře. Zbývající (jihozápadní) uzavření této "místnosti" nebylo dosud zachyceno. Zatím nevíme, zda tato "místnost" byla kryta střešou. Protože však - jak vidíme - rozkládal se kolem kostela krytý ochoz, zdá se, že byla nějaká střeška i zde. Tuto domněnku potvrzuje i to, že u zdi kněžiště (mezi oběma podpěrnými pilíři) byly odhaleny pozůstatky něčeho, co by mohl být "krb"; jde o vypálené ohniště. Dále byly na podlaze "místnosti" nalezeny malé úlomky kachlů. Kachle byly cihlové, vypálené do červena, beze skloviny. Stáří zlomků zatím nebylo zjištěno. V zájmu vědecké poctivosti se však musí upozornit, že to, co jsme nazvali "krbem", by mohlo vzniknout také vypálením staviva při nějakém dalším velkém požáru; během něho se mohla příslušná vrstva malty a kamení natolik rozžhavit, že dnes dělá dojem zbytků krbu (Zlomky kachlů našel též R.Čechmánek r.1904-1905, se střepy ze 14.století. Viz: Hrubý, Hrad..., s.37. Kamna byla nutná pro drsné podnebí.).

Stojíme tu vlastně před záhadou. Podezdívka má totiž rozměry, jaké nejsou pro běžný krb obvyklé, příliš veliké: délka 180 cm, šířka 100 cm, výška 90 cm. je vlastně mohutný blok z kamenů, stavěný na maltu. Přiléhá těsně k vnější jižní straně kněžiště, mezi prvním a druhým podpěrným pilířem; přitom jenom někde je "vázan" do zdi kněžiště, a to nepatrně. Proto dělá dojem věci budované spíše samostatně, když už stálo kněžiště.

Různorodost a samostatnost obou stavebních zásahů (kněžištní zdi i zdi bloku) je viditelná zvláště dole, při základů. Nebo tu snad byla podezdívka pod nějaký oltář, vystavěný možná pro poutní shromáždění v pozdější době ? Anebo snad jen pro osobní použití nějakého poustevníka - kněze ? Potom by byl ovšem tento oltář musel někdy při požáru prohořet do červena.

Pod "krbem" byl zjištěn jev, který napřed působil dojmem hrobu, jdoucího do hloubky asi 1 m; protože však po mrtvém nebyly nalezeny žádné stopy, šlo tu spíše o nahodilé sesutí půdy. A kromě toho - zásah šel směrem od jihu, kdežto všechny hroby jsou i zde orientovány k východu. J.M.Veselý OP (Pokr.)

+++

Velký pátek

Temná noc se rozprostírá
a světlo modlitby

tě vyvádí na cestu Boží

Láska Tě vede do náruče své

Miláčku můj

pojď ke mně

at' v klidu radosti

můžeš spočinout

Ty, který slyšíš můj hlas

otevři srdce své

at' mohu jej naplnit

mou nekonečnou LÁSKOU

kteřá odpouští

a nikdy se nepovyšuje

vždyť všichni rovni v lásce naší jsme

Ladislava Lopraisová

+++

DUCH INTERNETU (2) Budování veřejného mínění

Evangelizace či šíření radostné novozákonní Informace je poslání právě pro tebe. Přestaň se spoléhat pouze na úsilí několika jednotlivců. Přičiň se o to, jak ty sám o tom smýšlíš! Je nanejvýš **nutná obroda tvého srdce** a nové produchovení veřejného mínění. At' jsi kdokoli, nějak přispíváš k utváření veřejného mínění. Den co den se snaž o změnu svého srdce a měj na zřeteli své okolí a ty úkoly, které můžeš společně vykonat k povznesení svého okolí (Gaudium et spes,82).

Velký úkol přitom stojí před tebou jako příslušníkem **slovanských národů**. Právě uprostřed nich a spolu s nimi se můžeš a máš v návaznosti na cyrilometodějský odkaz **zapojit do Evropy**, ba celého lidstva, ale **nejen se připojit, nýbrž doplnit** řecko-římské pilíře budovy vykoupeného lidstva

(helénská moudrost a vzdělanost a římské právo) „**slovanským srdcem**“ (J.M. Veselý O.P. - Most a cesta domů, Řím 1989, Angelicum, s.52.). Přitom se neobejdeš bez důkladné znalosti mechanismů, jimiž se řídí veřejné mínění, jakož i různých prostředků sdělování informací v nejširším společenském měřítku.

Možná, že chápeš veřejné mínění jako něco odtažitého, co nemá nic společného se tvou osobou. Zároveň jsi možná přesvědčen o značné poddajnosti a tvárnosti veřejného mínění, pokud jde o jeho ovlivňování hromadnými sdělovacími prostředky, zejména INTERNETEM. Jenže právě proto vyvstává do popředí tvoje nebývalá mravní odpovědnost, ať už z nějakého místa spravuješ INTERNET, nebo ho jen prostě používáš. Přestaň opomíjet čínorodý rys veřejného mínění, jako i svůj vlastní lidský subjekt, jehož osobní názor a mínění je vlastně podstatným základem mínění veřejného. Přičiň se o to, aby tvůj přístup k INTERNETU nebyl příliš mlhavý a odtržený od tvého života!

Veřejné mínění je jedním z projevů tvého životního názoru. Subjektivní podstatu veřejného mínění tvoří tvůj životní názor a tvoje mravní hodnocení a postoj. Z tohoto úhlu má veřejné mínění spíše povahu zvláštního dodatku, připojujícího se k podstatnému osobnímu mínění tebe jako jedince. Nicméně i v rámci subjektivně nepodstatné povahy veřejného mínění se utváří poměrně nezávislá skladba, usnadňující ti orientaci v složitých událostech. Tato skladba veřejného mínění navíc vykazuje jisté rysy činnosti a působení na hromadné sdělovací prostředky, včetně INTERNETU. Proto není jenom pasivní "těsto" pro ztvárňování okolním světem.

V souvislosti s rozšířením působnosti prostředků šíření informace ve společnosti se mluví o "masové společnosti" a o "masové kultuře". Masovost či hromadnost chápej jako předpoklad a činitel usnadňující šíření, dostupnost a společenskou účinnost informace. Hromadnost či masovost chápej ve spojení s technizací sdělovacího procesu, jehož soustava umožňuje tuto masovost. Tím se zároveň vytvářejí vnější podmínky pro demokratizaci kultury. Vlastní demokratizace a socializace kultury je širší. Nemůžeš ji omezovat na záležitost hromadné sdělovacího procesu. Případné omezování na technickou stránku sdělovacího procesu hrozí nebezpečím "bastardizace" kultury na úroveň přiměřenou těm nejméně vzdělaným vrstvám společnosti.

V označení "masové" či "hromadné" sdělovací prostředky je zdůrazněn pouze kvantitativní rys těchto prostředků. Jedině proto má smysl mluvit o **hromadných sdělovacích prostředcích, včetně INTERNETU**, třebaže ty – uprostřed ostatního vykoupeného lidstva - se podstatně lišíš od masy, která je pouze předmětem ovlivňování.

Tajemné dění ve společnosti ovlivňované těmito sdělovacími prostředky si můžeš pro názornost roztrdit podle povahy společenského sdělování, a to

si můžeš schematicky určit výrokem: KDO SDĚLUJE CO KOMU A S JAKÝM ÚČINKEM. Hromadné sdělování je technická forma spojení. Umožňuje skoro současně a rychle přenášet informace pro rozsáhlé, nesourodé obecnstvo. Informace přenášená INTERNETEM plní ve vztahu k veřejnému mínění výchovný úkol. Můžeš v něm rozlišit různé stupně intenzity a účinků - buď zesiluje nebo zeslabuje nějaké veřejné mínění, nebo mění dosavadní veřejné mínění, nebo konečně formuje nové veřejné mínění.

Z tvého hlediska jako příjemce má informace také svůj "**práh**". Za tímto "prahem" hromadné sdělovací prostředky, včetně INTERNETU buď nepůsobí žádný očekávaný účinek nebo vzbuzují tzv. "bumerangový efekt". Je-li nějaká informace příliš křečovitě a nepřirozeně vnucována, může vyvolat záporný poměr příjemce k informaci.

Působení informace na veřejné mínění se neděje náhle, nýbrž postupně. Tím spíš je odůvodněné hovořit o procesu informace veřejného mínění. Avšak ne každé formování veřejného mínění má povahu informace. Skladbu utváření veřejného mínění lze schematicky znázornit následujícím způsobem:

INFORMACE : IN-DEFORMACE

ZNALOST NORMY A ORIENTACE : NE-ZNALOST A ZMATEK

HODNOTY : NE-HODNOTY

VEŘEJNÉ MÍNĚNÍ

Neznalost nebo zmatení jsou největší překážky tvé víry.

Soustavná cílevědomá informační činnost, v níž se mj. pomocí INTERNETU zveřejňuje radostná novozákonní Informace, tvoří základ smysluplné **propagandy**. Skladba propagandy vyplývá z jejího úkolu a tím je informace veřejnosti, tedy vtisknutí správné formy veřejnosti. V duchovní podstatě je propaganda zaměřena na tvůj rozum a sleduje cíl uvést s tvým vědomím a svobodným svolením do tvého nitra hodnoty novozákonní Informace, vzbuzující u tebe radostný ohlas. Případně však propaganda navazuje také na tvé city a nálady, touhy, potřeby a chvilkové psychické stavy, a tak tě svým působením zasahuje celého. Důležitý rys propagandy souvisí s tvou poznávací činností jako příjemce, která je dána tvými dosavadními vědomostmi, osvojenými zkušenostmi, aj. Proto se v propagandě počítá s tím, že informace nepřechází do tvého vědomí příjemce přímočaře, nýbrž se "lomí" na základě tvých vnitřních podmínek, které jsou dány tvými vlastnostmi, zkušeností, aj. Tvoje osobní vlastnosti vytvářejí zvláštní "filtr", prostřednictvím kterého přijímáš a hodnotíš danou informaci. Vzhledem k tomu, že je u tebe tento "filtr" jedinečný a neopakovatelný, vzbuzuje tatáž informace u tebe úplně jiné účinky, než u kohokoli jiného. POZOR! Metody a postupy propagandy jsou tomu přizpůsobeny!

V opravdové propagandě jde nejen o šíření radostné Informace Nového

zákona, nýbrž také o to, aby se daná Informace stala součástí tvé vnitřně prožívané zkušenosti a zdrojem tvé cílevědomé a svobodné činnosti.

V souvislosti s postupným růstem tvé vzdělanosti, odborné připravenosti, zkušenosti a vůbec kulturní úrovně, stupňuje se také tvoje osobní zapojenost a účast na procesu utváření veřejného mínění pomocí INTERNETU. Vzrůstají např. tvoje požadavky na přesvědčivost argumentace, atd.

Záplava nesouvislých informací, kterým jsi vystaven, tě spíše omamuje a hypnotizuje, než podněcuje k osobnímu zapojení. A ty se pak snadno omezuješ na to, že o nějakých těžkostech, které se tě dotýkají, prostě jen víš, místo, abys ses je snažil sám řešit. Může dojít i k tomu, že narkotizující vliv některých hromadných sdělovacích prostředků (HSP), včetně INTERNETU je tak pronikavý, že tě udržuje omámeného příjemce ve stavu, v němž si toto své omámení ani neuvědomuješ, a hledáš zde jenom únik z jednotvárnosti každodenního života.

K podobné bastardizaci přenášených hodnot může dojít také tehdy, pokud se ve skladbě HSP, vč. INTERNETU uplatní rozhodující měrou některé jiné činitele, jako hospodářský, politický aj. Pokud jde o nepřirozený nárůst působení hospodářského činitele v INTERNETU, často se projevuje třeba v reklamě, která tě povzbuzuje ke koupi, vyvíjí na tebe psychologický nátlak, kterým chce přeměnit tvé spotřebitelské návyky. Co se týče přílišného nepřirozeného nárůstu politického vlivu v INTERNETU, můžeš si být jist, že pomocí INTERNETU lze v tobě jako jeho uživateli rozvíjet společenskou konformitu. Ta spočívá ve ztotožňování se např. s politicko-mocenskými poměry ve společnosti. Tím, že tě INTERNET někdy svádí ke konformismu a poskytuje omezenou základnu pro tvůj kritický přístup ke společnosti, omezuje rozvoj tvého poznávacího úsilí, uvědomělého a skutečně kritického postoje. Tak se některé HSP včetně INTERNETU mohou snadno stát nástroji politické moci, pokud ty jako uživatel a příjemce těchto zpráv tomu svobodně přivolíš.

Jako člověk a ještě víc jako Boží dítě máš nezadatelné právo na informaci o tom, co máš vědět jako jednotlivec či jako příslušník společnosti. To vždy vyžaduje pravdivost sdělovaného obsahu a úplnost, jakož i zachování spravedlnosti a lásky. Kromě toho jeho forma musí být mravně nezávadná. Při shromažďování a šíření zpráv se musí dbát mravního řádu, ale i přirozených lidských práv a důstojnosti člověka. Ne každé vědění prospívá, nýbrž láska vzdělává (1 Kor 8,1).

Třebaže se na INTERNETU jako vlastní součásti výchovné složky společnosti zjevně přímo navazuje na jazyk a umění, přednost objektivního mravního řádu musí být brána v úvahu. Jedině mravní řád přirozeně převyšuje všechny ostatní lidské řády hodnot, včetně umění, a sjednocuje je. Mravní řád objímá celou tvou přirozenost člověka, rozumného tvora Božího,

povolaného k nadpřirozeným hodnotám. Zachovávali se mravní řád v plném rozsahu a věrně, vede člověka k dosažení dokonalosti a blaženosti (Inter mirifica, 4. 12. 1963. I, 5-6.).

Jako každý, kdo nějakým způsobem zachází s HSP vč. INTERNETU, máš i ty při zveřejňování nebo přijímání předávaných informací velkou mravní odpovědnost, pokud jde o jejich pravdivost, ale také co se týče potřeb a reakcí, které vyvolávají, a hodnot, které předpokládají. Mohou tě jako jedince i příslušníka společnosti vést k rozvoji, ale i ke zkáze. Snaž se zachovávat mravní řád a provádět sdělení hodnot náboženské povahy s náležitou úctou se znalostí věci (Inter mirifica, I,11)

Nicméně i jako uživatel – příjemce, který svobodně používáš INTERNET, jsi vázán zvláštními povinnostmi. Správný výběr vyžaduje, abys všemožně přál všemu, co je nábožensky, esteticky a mravně hodnotné. Včas se přesvědč, jak danou záležitost hodnotí příslušná autorita a řiď se jí podle svého nejlepšího svědomí.

Veřejné mínění má silný vliv na tvůj soukromý i veřejný život. Proto se snaž plnit také v této oblasti své závazky vůči spravedlnosti a lásce. Snaž se vytvářet a rozšiřovat pravdivé veřejné mínění pomocí INTERNETU (Tamtéž, I/8-9).

Nedostatkem INTERNETU je, že je příliš neosobní. I sám umělec, pokud působí v INTERNETU, vystupuje především jako sdělovatel a teprve pak jako tvůrce vlastního uměleckého díla. Dokonce i mluvený rozhovor zde nabývá podoby jednostranného sdělení, napodobuje je samomluvou. Nahrazuje zkušenost tvé vnitřní zkušenosti vnější zkušeností, která je ti vzdálenější. Rozhovor, který má přenášet vnitřní zkušenost, se tu snadno mění na dvě vzájemně oddělené samomluvy. Přitom se jeden účastník "vypíná" pokaždé, když ten druhý hovoří. INTERNET snižuje účinek dialogické rezonance tvůrce a příjemce. Přitom jen ze střetnutí obou účastníků sdělovacího procesu může vzejít plně prožívané setkání.

Navíc je INTERNET stále ještě příliš "exkluzivní", tzn., že nezasahuje všechny ty vrstvy společnosti, ke kterým by Informace Nového Zákona měla dojít. Konečně je také příliš omezený tím, že je stále ještě příliš intelektualistický. Omezuje se na poučování a zasahuje tak jen jednu stránku tvé osobnosti, totiž rozum. Jsou samozřejmě ještě nižší úrovně, které „hrají“ na tvé city, nálady a pudy.

Tyto nedostatky INTERNETU můžeš poněkud překonávat tím, že jednostranný přísun informací od vysílače k příjemci soustavně doplňuješ zpětnou vazbou.

Velká část příjemců přistupuje k INTERNETU bez úmyslu využít zvětšujícího se volného času k vlastnímu zdokonalení. Mnoho uživatelů INTERNETU se cílevědomě nezajímá o taková díla, která by řešila nejasné otázky jejich každodenního života. Spíše se zajímají o taková díla, která

odvádějí pozornost od životních návyků k přitažlivějším událostem a věcem, a to bez ohledu na event. nízkou úroveň jejich duchovně-mravní a estetické hodnoty.

Třebaže existuje dost pádných důkazů toho, že tvou náboženskou, mravní a estetickou úroveň lze silně ovlivňovat pomocí HSP, vč. INTERNETU, přesto otevřené a přímé pokusy o zvýšení této úrovně se setkávají s odporem příjemců.

To je poučné především pro šíření radostné novozákonní Informace pomocí INTERNETU. Je nesporné, že správné užívání INTERNETU, vyžaduje u příjemce přípravu a zacvičení nejen technické, nýbrž také duchovní a mravní. Skrytá, nepřímá informace dočasně uniká kontrole tvého vědomí jako příjemce. Zpočátku se představuje naivně, až přihlouple, a tak nenápadně klade odpor, aby byla docela prohlédnuta a mohla do tebe postupně pronikat podvědomím, třebaže tato dočasně skrytá informace nemůže být považována za naprosto nevědomou v psychologickém smyslu, nýbrž spíše jen za nenabízející se přednostně vědomí a úvaze. Daná informace je skrytá tím způsobem, jaký ti znesnadňuje ji kriticky přijímat a něco jí vytýkat.

Užití skryté, zejména "podprahové" cesty k šíření radostné novozákonní Informace pomocí INTERNETU je nebezpečné úskalí, na němž by šíření této radostné Informace mohlo ztroskotat. Bez ohledu na upřímný záměr informovat tě jako příjemce je tato svůdná cesta neschůdná. Nejen proto, že zjistíš-li jako příjemce takové Informace třeba i později, jakým nepřírozeným způsobem ti byla vštípena (bez jeho plného vědomí, a tedy i bez účasti svobodné vůle), zaujmeš k Informaci i k jejím šířitelům nepříznivé stanovisko, ale především proto, že takový lživý způsob šíření neodpovídá důstojnosti Božího Slova a uráží také tvou důstojnost člověka jako tvora nadaného rozumem a svobodnou vůlí.

Potíže s příjmem Informace uprostřed ostatních lidí se snaž řešit postupným předáváním Informace, pomocí umění, humoru, ale **vždy s otevřeností, upřímností, radostností a velkomyslnou, širokou všeobíjmovostí**, jaká tolik vyznačuje tvé "**slovanské srdce**". V tomto duchu podporuj u těch bratří a sester, kteří působí ve světě, sdružený a uspořádaný postup evangelizace. Jedině rozhodným semknutím sil je dnes možné naplno uskutečnit cíle evangelizace a účinně prosazovat její dobrodiní. Přítom záleží zejména na tom, aby radostná novozákonní Informace zasáhla tvůj nejběžnější způsob myšlení a tvou každodenní společenskou situaci (Apostolicam actuositatem, ,IV/18) *fra B (Pokr.)*

+ + +

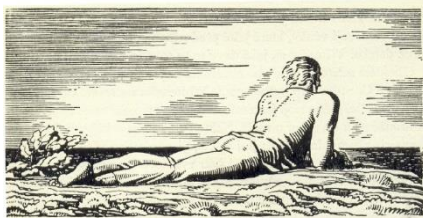
IMMANUEL

Plakalo nebe
plakalo nad tebou
plakalo nebe nad námi
ve mně
to nebyl pocit neznámý
světlo mé radosti
odsoudila jsem na kříž
lhostejná k bolesti
z hlouposti odmítla jsem lásku
která mi dává všechno
Čekala trpělivě
na správný čas
dala mi nahlédnout
a probudit jsem se tak mohla včas

L.Lopraisová

+ + +

Brněnská akademie duchovního života ctih.Patrika Kužely

Co je hlavním předmětem vnitřní modlitby?

Já jsem to, v jednotě podstaty a Trojici Osob, ve svých vlastnostech a dokonalostech. Nazírání na Mou pravdu je cílem všech tvých skutků a vyvrcholením celého tvého života.

Dokonalým budeš až v onom životě, až Mě uvidíš tváří v tvář, a to bude tvá dokonalá blaženost. V Mých dílech jsou však Mé stopy (Řím 1,20). Moje věčná moc a božství, které jsou neviditelné, můžeš vidět, když přemýšlíš o mém díle. Pozorování Mého díla, jak tě k tomu vede Andělský doktor, se ti stává druhotným předmětem vnitřní modlitby v

tom smyslu, že tímto prostředkem dospíváš k Mému poznání (STh II,II,181,4).

Ve vnitřní modlitbě se tedy můžeš ubírat vzestupným směrem od tvorů ke Mně, nebo můžeš jít jinou cestou. Pakliže napřed hledíš na Mou pravdu, potom hlubším náhledem, tak dospěješ k pochopení a dokonalému poznání Mého díla. Obyčejně tě vedu vzestupnou cestou k nazírání své božské podstaty. Zkus rozlišit spolu se sv. Tomášem šest druhů nazírání. Předně je nazírání hmotných věcí obrazotvorností. Od něj odlišuj nazírání v obrazotvornosti rozumem, když pozoruješ řád a soulad předmětů smyslů a touto prací předměty smyslů se sblížíjí s předměty rozumu. Další je nazírání věcí v rozumu obrazností, když patříš na viditelné a povznášíš se k neviditelnému tím, že usuzuješ o věcech viditelných podle neviditelných. Kromě toho je nazírání v rozumu rozumem, když se obíráš věcmi neviditelnými, jež obrazotvornost nepoznává, ale k nimž jsi dospěl přes věci viditelné. Další je nazírání předmětů rozumu, které nemůžeš nelze poznat smysly a můžeš je poznávat jedině rozumem. Poslední je nazírání předmětů rozumu, které náš rozum nemůže objevit ani znát a jež náleží k vysokému nazírání pravdy Mou jako tajemství Nejsvětější Trojice (STh II,II,184,4,3). Snadno chápeš, že toto naznačení vzestupné cesty má své nedostatky. Jisté máš jenom to, že ke hlavnímu předmětu nazírání obyčejně přicházíš postupně.

Zdá se ti snad, že Mé svaté človehčensví překáží dokonalosti tvé vnitřní modlitby?

Moje svaté človehčensví v modlitbě může být znázorněno v obrazech nebo rozumovým způsobem. Někdy bývají ony představy okolností Mého života a utrpení tak živé, že zdržují činnost vyšší části tvé duše, což ti někdy může překážet v dokonalém nazírání. Jestliže však tvá duše zbaví tato svatá tajemství jejich hmotnosti a patří na ně čistě duchovním pohledem, pak je to velmi dokonalé a velmi prospěšné nazírání. Sv. Terezie tvrdí, že pro některé duše, které jsou v modlitbě už pokročilé, je jedině možné rozumové znázornění tajemství Páně. Některé duše omilostněné nadpřirozenými dary a povýšené k dokonalému nazírání praví ne bez důvodu, že nemohou konat takovou modlitbu (znázornění v představách). Proč nemohou? Sv. Terezie doznává, že neví. Tyto duše obyčejně opravdu nemohou touto cestou rozjímat. Pouze by bylo nesprávné, kdyby tyto duše tvrdily, že se vůbec nemohou obírat tajemstvími Mého života a utrpení, ani často na ně myslit, hlavně v dobách, kdy je církve oslavuje; neboť není možné, aby se jim ztratila památka na tyto tak vzácné záruky lásky, které jim Já poskytuji v těchto tajemstvích, záruky, které jako žhavé jiskry ještě zvětšují oheň lásky ke Mně, kterým planou. Ve skutečnosti vidí tato tajemství způsobem dokonalejším; tak jsou vrytá v jejich paměti a přítomná jejich duchu, že pouhý pohled na Můj hrozný krvavý pot na Hoře Olivetské je dovede

zaměstnávat nejen jednu hodinu, nýbrž i několik dní (Hrad v nitru,, 6. příb., kap. 7) I ve velmi dokonalé modlitbě se tedy mohou vyskytnout okolnosti, za kterých se ti myšlení na Mé svaté člověčenství stává velikou pomocí. Někdo si myslí, že sjednocení s Mnou v nazírání může být rušeno každou představou, i takovou, která v tobě působí nejvzácnější stavy duše, jako třeba představa tajemství Mého člověčenství nebo Mých vlastností. Rozuměj tomu umírněně a s výhradami, abys neupadl do bludu. Chceš-li říci, když bezprostředně působím v tvé duši a duše má čiré sjednocení se Mnou, že tvá duše nemá příliš ulpívat na těchto myšlenkách, ani na tom, co představují, a že celkem a v nejčastějších případech máš zavírat oči ducha takovým předmětům, tak máš pravdu. V takovém případě by ti obírání se těmi předměty a ulpívání na nich překázelo pokroku bezprostředního sjednocení se Mnou.

Pokud se ale domníváš, že tyto předměty a tyto představy nemohou vznikat v duši ponořené do čirého nazírání a objaté Mou láskou, aniž by rušily sílu a dokonalost sjednocení se Mnou, tak se mylíš. Dokazuje to zkušenost. Skutečně se často stává, že ve chvíli, kdy se tvá duše povznese k Mně s největším ohněm, postaví ti se náhle před rozum tato myšlenka: „Můj Pán přichází na svět jako člověk a je kvůli mně ukřižován.“ Tato vzpomínka ti nejenže nepřekáží nýbrž ti pomáhá ke sjednocení láskou a obdivu, které tě táhnou ke Mně.

Co je účelem tvého rozjímání a nazírání? Poznat Mou dokonalost, nadchnout se láskou ke Mně, a stále pevněji být rozhodnut setrvat v Mé službě, Veškerá tvá křesťanská dokonalost spočívá v tom trojím: v poznání, lásce a skutcích: velmi dokonalé poznání Mne, horoucí láska ke Mně, vyspělé ctnostné skutky. Kde však najdeš bohatšího zdroje světla, ohnivější výhně lásky, úplnějšího vzoru každé ctnosti, než ve Mně, svém Bratru a Spasiteli?. Já jsem zdroj světla, lásky a svatosti, o němž nelze dost rozjímat. Svátý Pavel je Mou nádobou vyvolenou a největší nazírává duše Mé Církve, a tak nechce znát nic než Mne, a to ukřižovaného (1 Kor 2,2). Jsem Cesta, kterou přicházíš k Mému Božství a vnikáš až do jeho hlubin B. Stačím všem, protože „jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn, bude vycházet a vycházet a nalezne pastvu“ (Jan 10,9). Podle sv. Augustina (De spir. et an., 9) vejdeš nazíráním na Mé Božství a vyjdeš nazíráním na Mé člověčenství. Vyšší část duše se odlučuje a zdokonaluje nazíráním na Mé Božství a nižší část nazíráním na Mé člověčenství. Neboť jsem se stal tebou, člověče, abych tě celého učinil šťastným, aby tě zcela získal a zaujal tvou lásku. Je pravda, že málo dokonalé duše najdou ve všech tajemstvích Mého života a smrti,

čím by se svatě zabývaly. Avšak dokonalejší duše tam ještě lépe naleznou vše, co je zapotřebí k dosažení svatosti. K obsáhnutí všech výkonů svatosti musíš bez ustání vcházet a vycházet rozjímáním Mého božství a Mého člověčenství. Od člověka vystupuj ke Mně a ode Mne sestupuj člověku a zase se vracej ke Mně. Nejsi anděl, a byť bys byl povznesen na vysoký stupeň nazírání, není možné, aby ten stav trval dlouho. Leckdy shledáš, že jsi jako nedokonalý a musíš se vrátit k cvičením, z nichž hlavní je rozjímání o tvém vykoupení. Proč tak často živoříš ve své vlažnosti, že cítíš tíži svých nedokonalostí a nedovedeš si pomoci? Proč tak často upadáš do těch samých nedokonalostí, aniž bys se z nich mohl vymanit? Protože se zdráháš užít tohoto spásného a univerzálního léku, který ti staví před oči Církev, Písmo, Otcové, příklady svatých i sám rozum, totiž Mně, Tvého Bratra a Spasitele. Dovol mi ještě jedno malé napomenutí: Jestliže tyto představy o Mně v nazírání nejsou doprovázeny tvým velkým vnitřním pokojem a nepůsobí ti v duši vždy větší sjednocení se Mnou, nýbrž naopak jsou zcela hmotné, provázené nepokojem a nevedou k usebranosti ani ke sjednocení s Mnou, je to pouhá hra rozumu

a proto to hled'

Jaký je vztah duchovnímu

Duchovní život asketickém a pouze křesťanský nejvyššímu stupni

Křtem svlékáš přirozenost a oblékáš Mně přetvořil v nové (3,27.28). Toto

přetvoření znamená odpoutání se od závislosti na světě a ovládnutí vášní, duchovní pohřbení duše, vzkříšení a radost nad tímto novým životem, skrytým s Mnou a ve Mně (Řím 6,4, Kol 3,3) Když jako křesťan toužíš dosáhnout cíle svého povolání v sobě, musíš obnovit tajemství Mého života. Jako poslušné dítě se nedej opanovat žádostmi, které tě ovládaly předtím, v době tvé nevědomosti; ale jako jsem svatý Já, který tě povolávám, tak buď i ty svatý v celém způsobu života. (1 Petr 1,14-16) Jaká je to sláva, jestliže trpělivě snášíš rány za to, že hřešíš? Ale budeš-li trpělivě snášet soužení, až jednáš dobře, to je milost přede Mnou. (1 Petr 2,20) Jestliže jsi s ním zemřeli, budeš s ním i žít. Jestliže se Mnou vytrváš, budeš se Mnou i vládnout. (2 Tim 2,11)

nebo d'ábelské šálení, odstranit.

modlitby k životu?

pojatý ve svém mystickém rozvoji je život vedený k dokonalosti.

svou porušenou se ve Mne, aby ses ve stvoření (Gal svléknuť a toto

Mým životem a tajemství však můžeš jedine rozhojňováním milosti a poznáváním (2 Petr 3,18). a poznání Mé Osoby Netrap se žádnou starostí, prosbě Mi děkuj a (Flp 4,6; 1 Sol 5,16-17). A

obnovovat v sobě Moje neustálým a soustavným Mým stále dokonalejším Tohoto duchovního vzrůstu nabýváš hlavně modlitbou: ale v každé modlitbě a předkládej Mi své žádosti podle výroku sv. Augustina

umíš správně žít, když se umí správně modlit. (Sermo, 90)
Tak různé stupně modlitby odpovídají stupňům tvého duchovního života a tím i dokonalosti, pokud totiž náš život obnovuje život Můj a Moje význačná tajemství. Proto je tak důležité co nejpřesněji rozlišovat všechny stupně modlitby. (Pokr.)

+ + +

Nad pustinou

**V prostoru svého Dechu Bože
Prostíráš pro mě stůl
Před zraky smrti
Nad pustinou mojí hrudi
Vznáší se duch
Jak kdysi nad vodami
A pokaždé znova všechno tvoří
Každého dne rozbuší se srdce moří**

**Dva dechy splynou v jediný
Dech smlouvy Boží
A dech stvoření**

**Smlouvy Živého
S každým naším mrtvým dnem
Že učiní jej životem**

Eva Lopourová

+++

Dopis čtenářky:

Příbram, 28.září 2004

Milí přátelé!

Jsem studentka filosofické fakulty Karlovy univerzity a studuji obor archivnictví. V diplomní práci se zabývám dějinami církevních řádů v České republice. Při pátrání ve Státním archivu v Praze jsem narazila na tajný

archív dominikánského řádu. Tajný je proto, že se týká členů řádu, kteří prý mají podle církevního kodexu právo na nejméně stoletou utajenost ohledně svého života. Proto jsem zamířila za dominikány v Praze, abych je na to upozornila. Věděli o tom, ale nemohou si to prý po pádu komunismu od státu vyžádat. Divila jsem se. Ukázalo se, že komunistický stát ten archív řádu opravdu nezabavil. Po dobu komunismu byl tento archív ukrýván dominikány. Konkrétně prý Otec Jiljí Dubský z Prahy zachránil archív a s rizikem svého odhalení a uvěznění ho celý život střezil. Po pádu komunismu v roce 1989 byl archív vyzdvižen ze skryše. Brzy se však tento archív objevil ve Státním archívu v Praze. Jak se tam dostal? Státní archív ho údajně přijal až po roce 1989, ba dokonce prý za to oficiálně zaplatil(!). Nechápu, jak se to mohlo přihodit, když od smrti některých Otců ještě neuplynulo ani zdaleka sto let. Copak je něco takového v Církvi přípustné? Zajímalo by mě, za jakých okolností se tento tajný archív, pro jehož záchranu a utajení před státem riskoval jeden Otec dominikán ztrátu svobody a možná i života, octl po pádu komunismu legálně v rukou světské moci? Nemůžete to zjistit?

Díky za Vaši pomoc.

Věra Š.

Odpověď: *Milá sestro, odkazujme Vás na pana Dr.Radomíra Malého, profesora církevních dějin z univerzity v Českých Budějovicích. Jeho adresa: PhDr Radomír Malý, Sušilova č.9. , Brno 602 00*

+ + +

Zprávy: * Ve dnech 24.3–31.3.2005 probíhá Setkání mezi uměním v brněnském Angeliku. Zúčastní se ho výtvarníci – Sylva Lacinová, Vladimír Matoušek, Sergej Kulina, Veronika Planerová, Miroslav Svoboda, Eva Mužiková, Jana Hejlová, Pavel Kryl, Libor Jaroš, Jakub Nečas. Denně 17,00–20,00 hod, v neděli 9,00–12,00, 17,00–20,00 hod.

* Duchovní život pro každého, každé první pondělí 17,00, tentokrát 7.2. sv.Michal, Brno, Dominikánská.

VYDÁVÁ: První sdružení přátel bl.Hyacinta M.Cormiera OP v Brně. IČ:70824118. Tel.:737857272, TISK: OLPRINT, BRNO. Upozornění: Veškeré texty je zakázáno dále rozšiřovat bez souhlasu redakce a autorů. Bank.spojení: ČS Brno - 2024711359/0800, Konst.symb.8,Var.s.:2005, Název účtu: První sdružení přátel bl.Hyacinta M.Cormiera OP, www.cormierop.cz, info@cormier.cz